

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen, Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K

Den 20. november 2008

Danske Anlægsgartners høringsvar til Forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse (Ny organisering af affaldssektoren)

Danske Anlægsgartnere glæder sig over, at der med det nye lovforslag lægges op til, at virksomhederne får adgang til de kommunale genbrugspladser på lige fod med private husstande og at der etableres landsdækkende principper for gebyropkrævning.

Lovforslaget rejser imidlertid også en række problemer herunder tilsidesættelse af forureneren betaler princippet, negative økonomiske konsekvenser for borgerne, manglende sammenhæng mellem affaldsmængde og gebyr og manglende mulighed for brug af genbrugspladser på tværs af kommuner.

For det første mener Danske Anlægsgartnere, at forureneren princippet bør fastholdes gennem hele lovforslaget - også når det gælder afsnittet om brug af genbrugspladser. Ifølge Bekendtgørelse om affald og Affaldsrammedirektivet er det indehaveren af affaldet, der er ansvarlig for at skille sig af med dette. Danske Anlægsgartnere mener ikke, at en anlægsgartnervirksomhed kan betragtes som en affaldsproducerende virksomhed i forbindelse med det arbejde, som han/hun udfører for en kunde på en kundes ejendom. Anlægsgartnervirksomheden er ikke ejer af det affald, som produceres her og kan ikke bestemme, hvad der skal ske med det efterfølgende. Kunden kan som ejer af affaldet enten vælge selv at transportere det til genbrugsplads, at få en anlægsgartner til at aflevere det eller at få en transportør til at køre det til behandlingsanlæg. Danske Anlægsgartnere er enige i, at virksomheder skal pålægges et gebyr via en fordelingsnøgle i forhold til den mængde genanvendeligt affald, som de reelt producerer i deres virksomhed. Men anlægsgartnervirksomheder skal ikke pålægges gebyr i forhold til den del af kundernes affald, som de kører fra kunde og til genbrugsplads.

For det andet er Danske Anlægsgartnere stærkt bekymret for, at lovforslaget vil få økonomiske konsekvenser for kunderne, idet de risikere at betale 2 gange for brug af genbrugsplads med den samme mængde affald. Hvis en kunde selv vælger at aflevere affaldet på genbrugspladsen, har kunden betalt herfor via et gebyr over skattebilletten, men hvis anlægsgartneren afleverer den samme mængde affald, er der lagt op til, at kunden også skal betale det ekstra gebyr, som pålægges anlægsgartnervirksomheden for at anvende genbrugspladsen. Resultatet bliver, at kunden nu kommer til at betale 2 x gebyrer for at få adgang til genbrugspladsen med den samme mængde producerede affald.

For det tredje mener Danske Anlægsgartnere, at der mangler sammenhæng mellem gebyrets størrelse og mængden af affald, der produceres i anlægsgartnervirksomheden. I lovforslaget skal anlægsgartnervirksomheder betale gebyr i forhold til antallet af ansatte, det vil sige uafhængig af hvor store mængder affald, der reelt produceres i virksomheden og hos kunderne. Også de anlægsgartnervirksomheder, der udelukkende har plejeopgaver og hvor der ikke produceres affald kommer til at betale gebyr efter antal medarbejdere. Danske Anlægsgartnere mener, at gebyret bør følge forureneren betaler princippet og at der bør være sammenhæng mellem gebyrets størrelse og den mængde affald, der produceres hos affaldsproducenten.

For det fjerde er det et problem, at anlægsgartnervirksomheder ikke har mulighed for, at benytte genbrugspladser i andre kommuner end der, hvor virksomheden selv er registreret. Anlægsgartnere arbejder typisk i mange forskellige kommuner alt efter hvor der er opgaver og resultatet af denne lov kan blive, at det i praksis bliver umuligt, at anvende genbrugspladserne. Der bliver f.eks. svært at have 2 kunder på en dag, hvis der skal tilbagelægges 30-50 km frem og tilbage for at benytte genbrugspladsen i hjemkommunen imellem 2 kundebesøg. Det koster både tid og penge og går ud over miljøet.

En simpel løsning på alle disse problemer er, at anvende ensartede principper for definition af affaldsproducenten i hele lovforslaget. En affaldsproducent er den som ejer affaldet og på hvis bopæl eller i hvis virksomhed affaldet bliver produceret. Det er ikke den, der håndterer affaldet fra kunde og til genbrugsplads. Med denne definition bliver det muligt for en borger eller virksomhed at aflevere det genanvendelige affald på genbrugspladsen i hjemkommunen uanset om det er ejeren selv eller en anlægsgartner, der afleverer affaldet. På tilsvarende vis bliver anlægsgartnervirksomheden opkrævet et gebyr for den del af det genanvendelige affald, som virksomheden selv producerer i hjemkommunen. Det vil samtidig sikre, at hverken borgere eller virksomheder kommer til at betale 2 gange for den samme ydelse, men kun et gebyr for den mængde affald, som de én gang har produceret.

Forureneren betaler princippet kommer på denne måde til at gælde for alle borgere og alle erhvervsgrupper uden undtagelse. Samtidig bliver gebyret for adgang til genbrugspladsen målrettet affaldsproducenten og ikke den virksomhed, som håndterer kundens affald.

Med venlig hilsen

Fagkonsulent Bente Mortensen
Sekretær for Miljøudvalget
Danske Anlægsgartnere
Sankt Knuds Vej 25
1903 Frederiksberg C

Kopi af dette brev er sendt til Håndværksrådet, Islands Brygge 26, Postbox 1990, 2300 København

DANVA
Dansk Vand- og
Spildevandsforening

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K
Att.: Dorte Hermansen

Skanderborg, den 20. november 2008
kf

Høringssvar

**Udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven
(ny organisering af affaldssektoren)**

Kære Dorte Hermansen

DANVA, Dansk Vand og Spildevandsforening vil gerne kvittere for den mulighed vi har fået for at afgive høringssvar på "udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren).

Vi har valgt ikke at fremsende høringssvar på det nævnte udkast.

Venlig hilsen

KRISTIAN FRIIS
DANVA

T: høring/lov/ny organisering af affaldssektoren

Vandhuset
Danmarksvej 26
8660 Skanderborg
Tlf.nr.: 7021 0055
Fax: 7021 0056
Mail: danva@danva.dk
Web: www.danva.dk

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K.

21. november 2008
J.nr. 022030/22001-0020
Ref. rvn/fbe/mhj/hw

Side 1/2

Høring af lovforslag om ny organisering af affaldssektoren

Energistyrelsen har modtaget udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren).

I forslaget lægges op til, at affaldsforbrændings- og deponeringsanlæg skal aflægge funktionsopdelte regnskaber efter årsregnskabsloven. Desuden kan der stilles krav til regnskabsføring og budgettering, bl.a. i henhold til offentliggørelse af årsrapporter, beregning af driftsmæssige afskrivninger, regnskabsmæssig adskillelse og opgørelse af åbningsbalance.

Affaldsforbrændingsanlæg er kollektive varmforsyningsanlæg jf. § 2, stk. 1, nr. 2, i lov om varmforsyning og er således underlagt varmforsyningslovens regler. Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, tager udgangspunkt i et artsopdelt regnskab. Derudover kan klima- og energiministeren efter varmforsyningslovens § 22 også fastsætte regler om anlæggenes regnskabsføring og budgettering. Bestemmelsen er p.t. ikke udmøntet, men der er efter varmforsyningsloven stillet krav om bl.a. driftsmæssige afskrivninger og henlæggelser til nyinvesteringer, som afviger fra regler i årsregnskabsloven.

For at undgå, at affaldsforbrændingsanlæg bliver underlagt forskellige, modstridende regler, bør det undgås at to lovsæt indeholder bemyndigelse til at regulere anlæggenes regnskabsføring.

Energistyrelsen er i øvrigt positiv overfor det i lovforslaget stillede krav, at regnskaber skal være funktionsopdelte, men vil helst undgå, at der opstår forskelle mellem regnskabsføring af affaldsforbrændingsanlæggene og de øvrige kollektive varmforsyningsanlæg. Dette kan nemlig vanskeliggøre sammenligning mellem anlæggene, hvilket er u hensigtsmæssigt med hensyn til gennemsigtighed for forbrugere og en mulig fremtidig benchmarking af hele varmesektoren.

I øvrigt har vi bemærket, at bestemmelsen om funktionsopdelte regnskaber bliver placeret i miljøbeskyttelseslovens som § 50 b. Energistyrelsen går ud fra, at godkendelse af affaldsgrundlag, som reguleres i miljøbeskyttelseslovens § 50 b i dag, fortsat bliver reguleret i miljøbeskyttelsesloven, indtil varmforsyningsloven har overtaget reguleringen efter den kongelige resolution af 6. december 2007.

Med venlig hilsen,

Renée van Naerssen

Miljøstyrelsen
Jord & Affald
Strandgade 29
1401 København K

RIGSREVISIONEN

Landgreven 4
Postboks.9009
1022 København K

Tlf. 33 92 84 00
Fax 33 11 04 15

m@rigsrevisionen.dk
www.rigsrevisionen.dk

Høringer af lovforslag om organisering af affaldssektoren (ændring af Miljøbeskyttelsesloven) samt bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om overførsel af affald (Regulering af gebyrsatser)

21. november 2008

Kontor: B1

J.nr.: 2008-6220-38

Lovforslaget

1. I udkastet til § 44, stk. 4 fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om bl.a. godkendelse som indsamlingsvirksomhed. Såfremt ministeren skal fastsætte disse nærmere regler, bør "kan" udgå, så der står "Ministeren fastsætter nærmere regler om..."

2. I henhold til forslaget § 44, stk. 4, nr. 1 skal ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om godkendelse af indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald. Af de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. (s. 11) fremgår, at ministeren bemyndiges til at fastsætte gebyr, der skal dække de fulde omkostninger ved administration af godkendelsesordningen. I forlængelse heraf henvises der til lovforslagets bemærkninger til § 44, stk. 4, nr. 1. Heraf fremgår, at hjemlen til opkrævning af gebyrerne skal findes i den eksisterende lovs § 88. Ministeren får således ikke nogen ny bemyndigelse til at opkræve gebyrer, hvilket de almindelige bemærkninger ellers kunne indikere.

3. Det fremgår endvidere af bemærkningerne til forslaget § 44, stk. 4, nr. 1, at "gebyret for godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald fastsættes og opkræves af Miljøstyrelsen, med hjemmel i den eksisterende § 88 i loven, i forbindelse med indsamlingsvirksomhedens ansøgning om registrering og godkendelse som indsamlingsvirksomhed, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.2. Gebyret skal dække omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen."

Ifølge den eksisterende lovs § 88 kan miljøministeren fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Denne bemyndigelse ses ikke at være delegeret videre til Miljøstyrelsen. Derfor er det miljøministeren, som skal fastsætte gebyret, og ikke Miljøstyrelsen, som det ellers anføres i bemærkningerne.

Det synes endvidere at være en fejl, at gebyret ifølge bemærkningerne alene skal dække omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen. § 88 giver hjemmel til helt eller delvist gebyrdækning. Derfor er det væsentligt at få afklaret, om gebyret skal dække samtlige omkostninger i forbindelse med godkendelsen, herunder også omkostninger forbundet med selve gebyropkrævningen. Der skulle formentlig have stået i den pågældende sætning, at "Gebyret skal også dække omkostningerne forbundet med gebyropkrævningen".

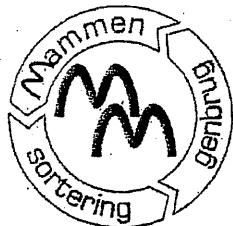
Bekendtgørelsen:

4. Miljøstyrelsen foreslår, at gebyret reguleres automatisk. Miljøstyrelsen bør tjekke over-/underdækningen med passende mellemrum, så det tilstræbes, at der er balance på området over en fireårig periode, jf. Budgetvejledningens punkt 2.3.1.2 men også 2.3.1.1.

Med venlig hilsen

Michael Guldborg Andersen
Specialkonsulent
COR-revisor

Mammen erhvervs-genbrug

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Padborg 20 november 2008

Vedr. Høring lovforslag vedr. miljøbeskyttelsesloven.

Vi er igennem vort samarbejde med kommunen blevet bekendt med denne høring, som vil få store konsekvenser for vort firma, hvis forslaget vil blive gennemført.

Vi har igennem de sidste 7 år, været modtagerstation for erhvervsaffald for en større del i Aabenraa kommune og har haft et udmærket samarbejde med den kommunale modtagerstation, som er nabo til vort firma, den kommunale containerplads har gennem alle år sørget for, at erhverv blev kørt på vor modtagerstation for derved, at kunne afregne præcis for den modtagne vare og derved ikke har haft unødige udgifter til det private.

Vi frygter for, at dette lovforslag vil ødelægge vort grundlag for vort firma, hvor vi igennem disse år, har fået oparbejdet et miljørigtigt system, vor vi sorterer affald korrekt og miljørigtigt og investeret i maskiner som behandler disse fraktioner.

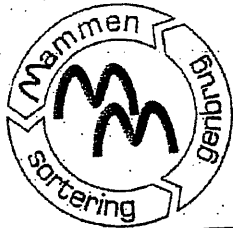
En ens affaldsoprævning fra alle erhvervsdrivende, vil være en belastende og uretfærdig behandling for en stor del af alle erhverv i området.

Vi gør opmærksom på, vi også har et vognmandsfirma Harm Mammen & Sønner A/S som indsamler affald samt genbrugsmateriale i en stor del af området, samt har et samarbejde med Vognmandsfirmaet Henning Sejer Pedersen APS, Bylderup Bøv, som også frygter for denne ordning.

Vi foreslår, at lovforslaget ændres, så sådanne ordninger, som findes i vort område også har chance for at kunne gennemføres.

Med venlig hilsen

Vivi Mammen

Mammen erhvervsgebrug

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Padborg 20 november 2008

Vedr. Høring lovforslag vedr. miljøbeskyttelsesloven.

Vi er igennem vort samarbejde med kommunen blevet bekendt med denne høring, som vil få store konsekvenser for vort firma, hvis forslaget vil blive gennemført.

Vi har igennem de sidste 7 år, været modtagerstation for erhvervsaffald for en større del i Aabenraa kommune og har haft et udmærket samarbejde med den kommunale modtagerstation, som er nabo til vort firma, den kommunale containerplads har gennem alle år sørget for, at erhverv blev kørt på vor modtagerstation for derved, at kunne afregne præcis for den modtagne vare og derved ikke har haft unødige udgifter til det private.

Vi frygter for, at dette lovforslag vil ødelægge vort grundlag for vort firma, hvor vi igennem disse år, har fået oparbejdet et miljørigtigt system, vor vi sorterer affald korrekt og miljørigtigt og investeret i maskiner som behandler disse fraktioner.

En ens affaldsopkrævning fra alle erhvervsdrivende, vil være en belastende og uretfærdig behandling for en stor del af alle erhverv i området.

Vi gør opmærksom på, vi også har et vognmandsfirma Harm Mammen & Sønner A/S som indsamler affald samt genbrugsmateriale i en stor del af området, samt har et samarbejde med Vognmandsfirmaet Henning Sejer Pedersen APS, Bylderup Bov, som også frygter for denne ordning.

Vi foreslår, at lovforslaget ændres, så sådanne ordninger, som findes i vort område også har chance for at kunne gennemføres.

Med venlig hilsen

Vivi Mammen

Spølbækvej 4 • DK 6330 Padborg • (Hjørnet af Visherrædsvej/Spølbækvej)
Tlf. +45 73 67 21 90 • Fax +45 73 67 05 56 • e-mail: post@harm-mammen.dk • www.harm-mammen.dk

Miljøstyrelsen
joaff@mst.dk

Den 21. november 2008

AffaldVarme Århus
Teknik og Miljø
Århus Kommune

Høring af lovforslag vedrørende ny organisering af affaldssektoren (J.nr. 749-00018).

Miljøstyrelsen har i oktober 2008 udsendt forslag til ændring af miljølovgivningen i forbindelse med ny organisering af affaldssektoren. AffaldVarme Århus har med interesse læst forslaget, og skal på den baggrund fremsende nedenstående bemærkninger og spørgsmål til forslaget.

Tilsyn med affald: Der henvises til, at tilsynet med at reglerne foretages efter de generelle regler i lovens kap. 9, og at tilsynsopgaven skal være skattefinansieret. Det virker ikke velgennemtænkt. Nogle virksomheder er betalingspligtige i forbindelse med virksomhedstilsyn og er reguleret via gældende lovgivning (i Århus ca. 1000 virksomheder). De resterende (over 10.000 virksomheder) er ikke reguleret. I Århus er tilsynsopgaven delt således at AffaldVarme Århus har tilsynet disse omkring 10.000 virksomheder, mens Natur og Miljø varetager virksomhedstilsynet (herunder også med affald) på de betalingspligtige.

Hvordan skal der føres tilsyn med disse ikke regulerede affaldsproducenter og hvordan skal tilsynet finansieres? I dag finansierer mange kommuner, der har affaldskonsulenter ansat, deres arbejde via gebyr til virksomhederne – også selv om en del af deres opgaver er tilsyn.

En del af tilsynet bliver det fremadrettede med at klassificere affaldet. Da opgaven er målrettet mod virksomhederne, vil det være naturligt, at denne opgave også finansieres af disse, og ikke via skatten. Hvis kommunerne ikke længere skal have en affaldskonsulentordning, hvordan sikres det så, at opgaverne på affaldsområdet vil blive udført?

Hvordan skal "klassificere" for øvrigt defineres? Hvordan forventes tilsynet med indsamlere, sorteringsanlæg og behandlere foretaget, og hvem

Erhvervsaffald
Bautavej 1
8210 Århus V

Sagsnr.:
Journlnr.: AVA/08/01423
Sagsbeh.: Henning Eltrup

Telefon: 8940 1500
Direkte: 8940 1911
Telefax: 8940 1505

E-post: erhvervsaffald@mtm.aarhus.dk
Direkte: heet@aarhus.dk
www.affaldvarme.dk

får ansvaret? Er det hjemstedskommunen for indsamlerens eller anlæggets hovedkontor?

Hvis kravet om skattefinansiering opretholdes, ønske det konkretiseret, hvilke opgaver der betragtes som tilsynsopgaver.

Farligt affald: Genanvendeligt farligt affald gives frit på lige fod med andet genanvendeligt farligt affald. Hvordan defineres "genanvendeligt" i denne forbindelse? Og hvordan defineres "specialbehandling"? Og er det korrekt forstået, at der ikke vil være dokumentationskrav for virksomheder for farligt affald afleveret på genbrugsstationerne?

Anvisning: Det fremgår af bemærkningerne, at kommunen ikke længere skal anvise kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald. Hvis der ikke er foretaget kildesortering, er det så stadig kommunens opgave at anvise affaldet til behandling?

Kommunale anlæg til behandling af genanvendeligt affald: Det fremgår ikke klart af udkastet, hvordan kommunale anlæg kan agere under de nye betingelser. F.eks. modtages i Århus byggeaffald og haveaffald til behandling. En stor del af dette affald afleveres af virksomheder. Må det fremover stadig modtages, og i så tilfælde på hvilke betingelser?

Til § 47 stk. 2. Det bør vel også fremgå, at genanvendeligt erhvervsaffald er undtaget, da det fremover håndteres udenom det kommunale system?

Til § 48 stk. 7. Her er uoverensstemmelse med lovtæksten (side 3) og i sammenligningen mellem gældende og ny lov (side 44) idet der mangler "For beløbene er der udpantningsret". Og hvordan sikres det, at der bliver samme vilkår til inddrivelse for kommunen som i § 48 stk. 6.

Brugerundersøgelser: Det lyder som lang tid, når der skal gå 4 år mellem brugerundersøgelserne. Må disse foretages hyppigere? Erfaringer fra Århus viser, at der hvert år sker store ændringer i i mængde og fordeling af, hvad der afleveres på genbrugspladserne, fordi behandlingspriser, afsætningspriser og konjunkturer varierer. Der kan derfor med fordel foretages hyppigere brugerundersøgelser for at få en retvisende gebyrstørrelse.

Gebyr: Det fremgår af bemærkningerne at Miljøstyrelsen foreslår en fordelingsnøgle for gebyrstørrelsen mellem de forskellige erhvervsgrupper for adgangen til genbrugsstationerne. Skal det forstås derhen at "1/2" svarer til, hvad private betaler for adgangen til genbrugsstationerne? Og at gebyrstørrelserne beregnes på baggrund heraf? Eller er det med udgangspunkt i faktuelle omkostninger efter foretagne brugerundersøgelser Er det efter samme fordelingsnøgle de øvrige omkostninger, der kan gebyrfinansieres - herunder gebyret til Miljøstyrelsen - skal beregnes? Og foretages beregningen på baggrund af mængder eller behandlingsøkonomi?

Der mangler afklaring af, hvordan beredskabet for farligt affald finansieres, er det efter samme model?

Det fremgår af bemærkningerne, at udgangspunktet er, at kun virksomheder (med p-adresse?) i kommunen har adgang til genbrugsstationerne og at udenlandske virksomheder skal afregne kontant? Vår det ikke mere hensigtsmæssigt, at udenbys og udenlandske virksomheder kan tilmelde sig den lokale ordning? Ellers må de afvises.

Jord: Det fremgår af bemærkningerne (side 33) at gebyret til virksomheder også skal dække omkostningerne til administration, dokumentation og anmeldelse af jord. Det findes ikke hensigtsmæssigt, da reglerne på jordområdet fremgår af selvstændig lovgivning. I den forbindelse kan nævnes, at der bør være et særskilt jordregulativ (et tredje regulativ).

Negativliste: Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der vil blive udarbejdet en negativliste over virksomheder/aktiviteter, som ikke er gebyrpligtige, men ikke hvor omfattende den bliver?

Det fremgår også, at mindre virksomheder med bopæl på privatadressen vil blive fritaget. Da det ikke er muligt på baggrund af CVR-oplysninger at udtrække sådanne virksomheder, bør det ikke i sig selv være en grund til fritagelse, hvorfor det ikke bør fremgå af bemærkningerne. Der bør alene kunne fritages på baggrund af brancheoplysninger - hvilket også forhindrer, at virksomheder flytter p-nummeret til privatadressen.

En tilsvarende problemstilling opstår i forbindelse med kontor-/klinikfællesskaber, hvor f.eks. læger, advokater, tandlæger driver fælles kontor/klinik. Klinikken er registreret i CVR, men det er også de enkelte læger, advokater mv.

Ved en omsætning på mindre end 50.000 kr. fritages virksomheden også for gebyret, men hvor får man disse oplysninger fra? Hvis det er SKAT, skal der laves individuelle aftaler herom, som der ser ud i dag.

Gebyrer til Miljøstyrelsen (§ 48 stk. 8): Planen er, at Styrelsens udgifter til drift af centrale databaser og regulativ-paradigmer skal gebyrfinansieres af kommunerne, som derefter kan indregne udgiften i affaldsgebyret til virksomhederne. Det er et helt nyt princip, som her bringes til torvs. Det fremgår ikke, hvordan gebyret fordeles på kommunerne. Er det efter kommunestørrelse? Vår det ikke mindre bureaukratisk at opkræve det direkte hos virksomhederne, som alligevel skal betale gebyr for at være optaget i registret? Eller er det for at overvælte tab i forbindelse med manglende betalinger på kommunerne? § 48 stk. 8 mangler i sammenligningstabellen på side 44.

Dataregistre: Hvem får ansvaret for at sikre, at data om og indberetninger fra virksomheder, transportører og indsamlere registreres og er korrekte i de centrale registre, som kommunerne i fremtiden skal trække deres oplysninger fra? Erfaringerne viser, at det ikke er data som "bare" indrapporteres.

Fælles opstillinger for dagrenovation: Små virksomheder, der har affald i samme mængde og af samme karakter som private husholdninger, har kunnet benytte kommunens fællesrenovationsordninger. Det er uklart, hvordan disse virksomheder brug af fællesordningerne må finansieres (jf. § 48 stk. 6 og 7) fremover. F.eks. er det fundet hensigtsmæssigt at åbne op for, at små erhvervsdrivende, der kun producerer små mængder dagrenovation, kan benytte containerne for private. Derved begrænses kørslen i bymidten. Men i lyset af hvile-i-sig-selv princippet, bør disse virksomheder på lige fod med private være med til at finansiere ordningen. Der bør fortsat være muligt, at disse erhverv kan opkræves via BBR (=ejendommens ejer).

Mærkning: Det fremgår af bemærkningerne på side 26, at der gives Ministeren hjemmel til, at kræve mærkning af materiel til opsamling af genanvendeligt erhvervsaffald – også gældende for kommunens genbrugsstationer. Betyder det, at der vil kunne komme krav om opstilling af særligt materiel til opsamling af dette erhvervsaffald? Og hvem skal finansiere omkostningerne hertil?

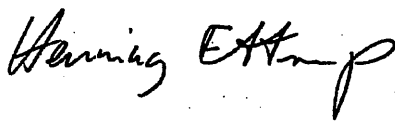
Bygge- og anlægsaffald: Det er en affaldstype, som udgør en meget stor del af affaldsmængderne. Selv om det ikke konkret er nævnt i forbindelse med lovudkastet, må det formodes, at også dette frigives, for så vidt angår de genanvendelige fraktioner? Og at det er fraktionerne der fremgår af cirkulæret om bygge- og anlægsaffald (cirkl. nr. 94 af 21. juni 1995)? For at kommunerne kan foretage opfølgende tilsyn, er det vigtigt, at anmeldepligten for bygge- og anlægsaktiviteter opretholdes?

Besparelser på 76 mio. kr.: Det fremgår af bemærkningerne, at kommunerne med ændringerne under ét lettes for udgifter på ca. 76 mio. kr.? Hvor kommer det beløb fra? Er der taget højde for,

- at kommunerne stadig skal foretage affaldstilsyn i et ikke mindre omfang end i dag, f.eks. tilsyn med indsamlere?
- at der skal foretages brugerundersøgelser
- at der skal foretages gebyrberegninger og opkrævning på baggrund heraf og
- At der måske skal foretages opfølgning på manglende indrapporteringer?

Miljøstyrelsen er velkommen til at kontakte undertegnede for flere oplysninger, hvis det er ønsket.

Med venlig hilsen

Henning Ettrup

Miljøstyrelsen
Jord og affald
Strandgade 29
1401 København K

Mail mst@mst.dk

Høring af udkast til Lov om ændring af lov miljøbeskyttelses (ny organisering af affaldssektoren) j.nr. 749-00018

Dansk Erhverv takker for fremsendte høringsmateriale. Vi har en række kommentarer og bemærkninger til forslaget.

Generelle bemærkninger

Vi er positive overfor hovedindholdet i forslaget, men da der er tale om rammelovgivning er der en række punkter, hvor vi vil kunne have yderligere bemærkninger, når rammebestemmelserne skal udmøntes i konkrete regler. Med lovgivningen skabes en model, der i højere grad understøtter det private erhvervsliv og styrker konkurrencen, ligesom regler forenkles på flere områder.

Vi støtter adskillelsen af kommunernes roller som myndighed og driftsherre, samt den større gennemslagskraft i kommunale gebyrer. Det er ligeledes meget positivt, at virksomheder får et øget frit valg mellem godkendte affaldsordninger for det genanvendelige affald.

Specifikke bemærkninger

Fritvalgsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald

En fri og styrket konkurrence på affaldsområdet skal især findes i forslaget til en fritvalgsordning, hvor affaldsproducenter frit kan bortskaffe sit affald til aktører på markedet, der er godkendt til at modtage den pågældende affaldstype. Vi ser det som en markant og velkommen nyskabelse at kommunernes ret og pligt til at fastsætte indsamlings- og anvisningsordninger for det genanvendelige erhvervsaffald dermed ophæves.

Klassificering af affald

Kommunerne skal fortsat klassificere affald. Det er en pragmatisk løsning, som vi kan støtte. Men da målet er ensartede regler i hele landet må det blive sådan, at en kommunes klassificering af ikke entydige affaldsfraktioner bringes op på et niveau, der betyder, at andre kommuner vil få kendskab til klassificeringen og pligt til at klassificere på samme måde efterfølgende.

Registrerede behandlingsanlæg, affaldsindsamlere og transportører

Det er positivt, at den kommunale registrering af transportører, indsamlere og behandlingsanlæg foreslås ændret til en national registrering og godkendelse. Det vil øge effektiviteten og mindske de

administrative byrder for alle i sektoren.

Kildesortering af affald

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget at den affaldsproducerende virksomhed skal være ansvarlig for kildesortering af det genanvendelige affald. Affaldet skal sorteres i genanvendeligt, forbrændingseget og deponeringseget affald, og desuden efter materialer og anvendelsesform.

Det er væsentligt, at der i kravet om sortering efter materiale og anvendelsesform fastlægges retningslinier for tilladte grader af fejlsortering. I modsat fald vil det kunne forekomme at en container med papiraffald fra kontorer indeholdende et enkelt plastic chartek vil kunne miste sin status som genanvendeligt erhvervsaffald og overgå til status som blandet erhvervsaffald til forsor- tering med henblik på forbrænding.

Adgang til genbrugspladser

En kommende model for genbrugspladser har været til stor debat i flere år. Vi havde hellere set at den model som blev forhandlet på plads i Ministerens arbejdsgruppe om en ny affaldssektor end den, der nu er indgået politisk forlig omkring.

Den foreslåede model indeholder ikke en reel begrænsning af den mængde affald, der må tilføres fra et erhverv. Erhvervets adgang til genbrugspladserne er begrænset til, en regel om størrelsen på køretøjet. Antallet af gange, som en virksomhed må bringe affald på pladserne er ubegrænset. Der er dermed ingen reelle begrænsninger for erhvervets brug af genbrugspladser, således som det var arbejdsgruppens og politikernes intention.

I forhold til den model, der nu ligger i forslaget, er det afgørende vigtigt, at kommunerne (genbrugspladserne) får en mulighed for at hindre utilsigtet brug af genbrugspladserne. Det kan opnås ved at indføre mængdebegrænsninger svarende til størrelsen af det gebyr virksomhederne betaler, samt ved at give kommunerne en mulighed for at afvise virksomheder, som har et ønske om at aflevere mere affald end de er berettigede til i forhold til deres gebyrstørrelse.

Kommunerne har i forhold til dette argumenteret, at det er umuligt at opgøre mængder. Men hvis kommunerne skal kunne opgøre mængder i forhold til udenlandske virksomheder, der jf. forslaget skal have adgang til pladserne mod betaling, kan de også opgøre mængder i forhold til virksomheder, som de fornemmer bruger pladsen utilsigtet. At kommunerne faktisk kan opgøre mængder understøttes også af deres behov for at kunne udligne omkostninger imellem sig i de tilfælde, hvor virksomheder bruger andre pladser end den de betaler til.

Samme argumentation bør gøres gældende i relation til farligt affald hvor kommunerne tilsyneladende frygter aflevering af stærkt forøgede mængder.

Det er vigtigt, at regler for adgang til og brug af genbrugspladser er landsdækkende med så konkurrenceforvriddning mellem virksomheder i forskellige kommuner kan undgås.

Uddannelse

Forslaget indeholder, en række krav til uddannelse. Formålet er, at sikre at virksomheden kvalificeret kan planlægge og udføre affaldshåndtering. Som forslaget er formuleret, er det en person i ledelsen, som skal være uddannet. Det bør være muligt at give ledelsen beføjelse til selv at udpege den relevante person i virksomheden, som det er relevant at uddanne.

Der vil allerede på nuværende tidspunkt være medarbejdere i virksomhederne, som har solide kompetencer på affaldsområdet, og som selv kan tilegne sig viden. For denne medarbejdertype vil det være mest hensigtsmæssigt, at der indføres en regel om, at personer i virksomheden kan kvalificeres sig ved at gå direkte til prøve. En bestået prøve skal ligestilles med et uddannelsesforløb. En prøve bør være on-line baseret.

Andre medarbejdere vil have behov for en egentlig uddannelse, som kan bibringe medarbejderen kompetencer om planlægning af affaldshåndtering. Desuden vil det kunne være relevant at styrke medarbejderens mere generelle kompetencer. En uddannelseslængde på én dag synes relevant i forhold til indholdet til den type uddannelse.

Kommunale regulativer

Vi støtter forslaget om at indføre ensartede kommunale affaldsregulativer, som alene kan adskille sig på områder, der er betinget af særlige lokale forhold. Det vil gøre det langt enklere for virksomheder med aktiviteter i flere kommuner, at forholde til reglerne. Det er også hensigtsmæssigt at have forskellige affaldsregulativer for erhvervs- og et husholdningsaffald, da målgrupperne er meget forskellige.

Affaldsdata

Modellen er meget ambitiøs og præget af et ønske om at indsamle enhver form for tilgængelige data. Vi så gerne at dataindberetningerne begrænses til de mest nødvendige data. Eksempelvis at der kun indberettes data fra modtageren af affald når ansvaret overgår til en ny aktør.

Med den nye åbning af genbrugspladserne for erhvervsaffald er der en betragtelig mængde affald, uden detaljeret indberetningspligt, og med det hul i datagrundlaget forekommer det voldsomt at kræve så fintmaskede indberetninger for det erhvervsaffald, som håndteres i de øvrige affaldshåndteringssystemer.

Gebyrfastsættelse

Det er en vigtig og positiv ændring at der sættes faste rammer om kommunernes beregning af affaldsgebyrer. Specielt i relation til gebyret for erhvervsvirksomheders brug af kommunale genbrugspladser er det yderst væsentligt at gebyrberegningerne er gennemsigtige og forståelige. Vi hilser det også velkomment at der bliver mulighed for fritagelse for betaling af gebyr såfremt en virksomhed kan dokumentere at virksomheden ikke generer affald.

I beskrivelsen af hvilke virksomheder undtagelserne sigter imod nævnes fortrinsvis meget små virksomheder eller rent administrative virksomheder. Der er også et behov for at kunne undtage virksomheder, som er underlagt andre former for affaldshåndteringskrav. Det er for eksempel detailhandelsvirksomheder beliggende i storcenter, hvor der typisk er etableret obligatoriske

affaldsordninger for butikkerne i centeret. Den enkelte butik kommer på den måde til at betale for to affaldsordninger, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.

Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling

Det er positivt, at der i udspillet tænkes fremadrettet og sættes fokus på innovation. Det er vores opfattelse, at affaldssektoren har et stort potentiale på dette område, så der er et klart behov for at understøtte, at nye teknologier kommer fra tegnebrættet til praksis og kommer til at fungere teknisk og kommercielt.

Med venlig hilsen
Dansk Erhverv

Mette Herget
Miljøchef

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Organisation & Jura
joaff@mst.dk

24. november 2008

**Høring af forslag til lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse og forskellige andre love
(lovforslag om organisering af affaldssektoren)**
Genvindingsindustrien har modtaget ovennævnte udkast til ændring af miljøbeskyttelsesloven, herunder om organisering af affaldssektoren. Udkastet giver anledning til følgende bemærkninger.

Almindelige bemærkninger

Da der er tale om udkast til rammelovgivning og bekendtgørelserne ikke på nuværende tidspunkt for høringsfristen er bekendte, vil der naturligvis for Genvindingsindustriens side være tale om indledende betragtninger på den nye affaldssektor.

Overordnet set er Genvindingsindustrien positive overfor lovforslaget. Det positive, at der endelig sker en udmøntning af den i 2007 indgående affaldsaftale om ny organisering af affaldssektoren.

Det meget positiv, at lovforslaget udmønter de elementer der i aftalen giver affaldsproducerende virksomheder mulighed for selv at vælge, hvilket registreret genanvendelsesanlæg, de ønsker deres genanvendelige affald behandlet på. Samtidig med at der sikres et fortsat højt genanvendelsesniveau, øget gennemsigtighed og mere ensartet konkurrencevilkår. Det er derfor meget vigtigt at fastslå, at de fælleskommunale selskaber ikke må tillægges opgaver, hvor de kan få kendskab til konkurrentoplysninger, men fremover udelukkende kommer til at fungere som driftsselskaber. Endvidere er det meget vigtigt, at der sker en kontrol på lige fod med de private aktører. Således sikres et højt miljøbeskyttelsesniveau, der skabes større gennemsigtighed i den kommunale økonomi, en klar opdeling mellem gebyr og skattefinansierede aktiviteter og sikres lige konkurrencevilkår.

Specielle bemærkninger

Frit valg af genanvendelsesanlæg for virksomheder

Det positive, at affaldsproducerende virksomheder pålægges at bortskaffe affald til godkendte modtagere, og kommunernes ret og pligt til at fastsætte indsamlings- og anvisningsordninger ophæves.

Et af formålene med lovforslaget er bl.a. at indføre en fritvalgsordning, således at affaldsproducerende virksomheder har muligheden for selv at vælge på hvilket registreret genanvendelsesanlæg, de ønsker deres genanvendelige affald behandlet. Det harmonerer ikke helt

med bestemmelsen i § 44, stk. 6, herunder at "lase" affaldsbehandlingen til et bestemt anlæg i en tidsperiode på 6 år.

Ny ansvarsfordeling

Lovforslaget lægger op til en ny ansvarsfordeling, således at den affaldsproducerende virksomhed nu har mulighed for at overdrage ansvaret til en godkendt og registreret indsamlingsvirksomhed. Der stilles krav om, at en sådan aftale mellem den affaldsproducerende virksomhed og indsamlingsvirksomheden skal være skriftlig. Skal der være tale om skriftlighed kan det kun lade sig gøre, hvis man sidestiller en faktura med en skriftlig aftale. Det kan være svært ved at se, hvorledes et krav om skriftlighed harmonerer med lovforslagets overordnede princip om regelforenklning og lettelse af de administrative byrder.

Affaldsregistret

Genvindingsindustrien er meget positive overfor, at transportører, indsamlere, mæglere og genanvendelsesanstalt i fremtiden skal registreres i et nationalt register. Dette er helt klart en lettelse af virksomhedernes administrative byrder. Der er på nuværende tidspunkt ikke muligt at vurdere, hvorvidt der er fordele og ulemper ved i registret at oprette flere indgange alt efter, hvilken erhvervsgruppe virksomheden hører under.

Virksomheder der lader sig registrere som indsamler bør også automatisk lade sig registrere som transportører.

Det er dog ikke særligt miljømæssigt forsvarligt, at der i bemærkningerne opstilles et forbud mod at en affaldstransportør ikke må foretage ruteindsamling af genanvendeligt erhvervsaffald fra flere virksomheder.

Gennemsigtige kommunale affaldsgebyrer

Lovforslaget lægger op til øget gennemsigtighed, således at krybsubsidiering hindres, så bl.a. forskellige brugergrupper ikke betaler for hinanden, herunder med det formål at styrke princippet om, at forureneren betaler og synliggøre, at de enkelte kommunale ordninger "hviler i sig selv". Her er det meget vigtigt at pointere, at de gebyrer der opkræves ikke bliver anvendt til at kommunerne udfører virksomhed identisk med den type virksomhed Genvindingsindustriens medlemmer udfører.

Der bør være gebyrgennemsigtighed på alle fraktioner og ikke som det i bemærkningerne foreslædes at slå ordninger som pap/papir og glas mv. sammen.

Genbrugspladserne

En kommende model for genbrugspladser har været anledningen til en del debat i branchen. Den i lovforslaget foreslået model er ikke identisk med den af ministeriets arbejdsgruppe om ny affaldssektor foreslået model.

Genvindingsindustrien er stadig betænkelige ved at give virksomhederne adgang til en mere fleksibel brug af genbrugspladserne. Konsekvensen af dette forslag er, at virksomhederne kommer til at finansiere driften af den kommunale genbrugsstation, uanset om de bruger den eller ej.

Adgangen til genbrugspladserne forsøges begrænset til biler der vejer 3500 kg med mulighed for fastmonteret trailer, der ikke vil tælle med i 3500 kg grænsen.

Den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren indeholdte en mængdebegrænsning svarende i art og mængde til husholdningsaffald. Der er således i lovforslaget sket en forøgelse af den mængdebegrænsning aftalen lagde op til. Antallet af gange som en virksomhed må bringe affald på genbrugspladserne er ubegrænset. Der er således ikke opstillet en reel begrænsning for erhvervets brug af genbrugspladserne, hvilket både har været arbejdsgruppen samt politikernes intention.

Samtidig er det meget interessant, at der i bemærkningerne til lovforslaget gives en mulighed for udenlandske virksomheder at aflevere affald på genbrugspladsen mod betaling. Dette vil være ensbetydende med at genbrugspladsen rent faktisk har en mulighed for kontant afregning for det indkomne affald. Hvorfor kan denne ordning så ikke udvides til også at gælde danske virksomheder, herved opnås betaling og registrering for den faktiske mængde således at en virksomhed ikke opkræves et gebyr for en ydelse, virksomheden ikke benytter. Således leves der også op til princippet om forureneren betaler.

Lovforslaget hjemler ikke adgang til at føre tilsyn med virksomhedernes adgang til genbrugspladserne. Der efterlyser derfor et håndtag til kommunerne til at kunne føre en effektiv kontrol og en ret til at afvise virksomheder, der kommer med mere affald end det som er hensigten og som de betaler for.

Erhvervets gebyrer for adgangen til genbrugspladserne skal beregnes i forhold til erhvervsgruppens forbrug. Jo højere gebyret er, jo større incitament har virksomhederne til selv at køre affald til pladserne. Jo mere pladsen bliver brugt, jo højere gebyr og jo endnu højere grad er der incitament til at bruge pladsen. Det frygter derfor, at genbrugspladserne under den nye organisering af affaldssektoren vil fortsætte med at tiltrække større og større mængder af affald og dermed udgør en større og større konkurrent på ulige vilkår til de private genanvendelses virksomheder. Dette er et meget utilfredsstillende koncept.

Det støtter, at reglerne for adgangen til og brug af genbrugspladser skal være landsdækkende med henblik på at undgå konkurrenceforvridning mellem virksomhederne i de forskellige kommuner, men det er Genvindingsindustriens helt klare opfattelse, at kommunerne bør fokusere på deres kerneområde med at føre tilsyn med virksomheder, og her igennem at rådgive virksomhederne i korrekt affaldssortering og bortskaffelse.

Derfor så det er enkelt, klart og til at styre skal husholdningsaffald håndteres af kommunerne og genanvendeligt erhvervsaffald af private genanvendelses virksomheder.

Uddannelse

Forslaget indeholder, en række krav til uddannelse. Formålet er at sikre virksomheden kvalificeret kan planlægge og udføre affaldshåndtering. Som forslaget er formuleret er det en person i ledelsen, som skal være uddannet, men det bør være muligt at give ledelsen beføjelse til selv at udpege den relevante person i virksomheden, som det er relevant at uddanne.

For så vidt angår administrative medarbejdere, herunder ledelsen, er der tale om personer, der allerede er i besiddelse af solide kompetencer på affaldsområdet, og som selv kan tilegne sig viden. For denne medarbejdertype vil det være mest hensigtsmæssigt, at der indføres en regel om, at

personer i virksomheden kan kvalificeres sig ved at gå direkte til prøve. En bestået prøve skal ligestilles med et uddannelsesforløb.

Kommunale regulativer

Vi støtter forslaget om at indføre ensartede kommunale affaldsregulativer, som alene kan adskille sig på områder, der er betinget af særlige lokale forhold. Det vil gøre det langt enklere for virksomheder med aktiviteter i flere kommuner, at forholde til reglerne. Det er også hensigtsmæssigt at have forskellige affaldsregulativer for erhvervs- og et husholdningsaffald, da målgrupperne er meget forskellige.

Affaldsdatasystemet

Det er positivt at lovforslaget etablerer et samlet landsdækkende affaldssystem, som vil indebære at alt data om affald fremover kun skal indberettes til en database. Der lægges i den grad op til administrative lettelser og derfor påpeges vigtigheden af at der kun indberettes relevante oplysninger til affaldsdatasystemet. Således at der er proportionalitet mellem den mængde oplysninger der skal indberettes og de oplysninger som er nødvendige for driften af systemet.

Det er vigtigt at pointere at dokumentation for en godkendt afsætning skal kunne ske via fremvisning af miljøcertifikat eller lign og tilsynsmyndigheden skal bruge sin tid på opsøgende kontrolbesøg i stedet for på håndteringen af store datamængder.

Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling

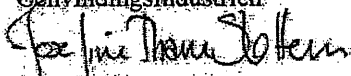
Det er positivt, at der i udspillet tænkes fremadrettet og sættes fokus på innovation. Affaldssektoren har et stort potentiale på dette område, så der er et klart behov for at understøtte, at nye teknologier kommer fra tegnebrættet til praksis og kommer til at fungere teknisk og kommercielt.

Evaluering af den nye affaldssektor

Det formåligt, at der tre år efter at lovgivningen er trådt i kraft, skal finde en evaluering sted, idet det bemærkes at der er tale om en omfattende lovændring.

Vi vil naturligvis gerne uddybe vores kommentarer til lovforslaget, såfremt der er behov herfor.

Med venlig hilsen
Genvindingsindustrien

Josefine Thrane Sletten

Organisation for erhvervslivet

21. november 2008

SEJ

Deres sagsnr.: 749-00018

Miljøstyrelsen
Jord og Affald
Strandgade 29
1401 København K

DI's høringsbemærkninger til udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren)

DI takker for modtagelsen af ovennævnte udkast til lovforslag. DI har en række generelle synspunkter på organiseringen af affaldssektoren og de to faser, denne er opdelt i. Desuden har vi en række generelle og specifikke bemærkninger til det modtagne udkast til lovforslag.

Helt overordnet hilser vi det velkommen, at der nu tages fat på det lovtekniske arbejde efter 6-7 års debat og drøftelser. Affaldssektoren har stort behov for, at der skabes en afklaring af rammevilkårene, da branchen generelt har haft svært ved at investere og forny sig, så længe der har hersket usikkerhed om, hvilke vilkår der vil være gældende i fremtiden.

Timing af lovforslaget, det netop vedtagne affaldsdirektiv og fase II af sektorens organisering

I lyset af, at affaldsdirektivets revision nu er vedtaget og forventes offentliggjort i december 2008, med deraf følgende implementeringsfrist inden udgangen af 2010, finder DI, at omorganiseringen af affaldssektorens to faser skal samtænkes.

Årsagen til, at affaldssektorens organisering blev delt i to faser, var usikkerhed om rammevilkår i det reviderede affaldsdirektiv. Det foreligger nu, og derfor mener DI, at lovforslaget bør udbygges til at omfatte hele den nye organisering.

DI finder det af afgørende betydning, at Miljøministeriet, samtidig med dette lovforslags fremlæggelse, fremlægger en analyse af affaldsdirektivets indflydelse på de dele af affaldssektorens organisering, der er en del af fase I. Ligeledes skal analysen indeholde tidsplan for affaldsdirektivets implementering og en analyse, der sikrer, at der ikke bliver gennemført nye regler, der skal ændres igen i forbindelse med direktivets implementering.

Generelle bemærkninger til det modtagne lovforslag

Det er positivt, at det genanvendelige erhvervsaffald konkurrenceudsættes, og at der indføres ens affaldsregulativer for genanvendeligt erhvervsaffald fra kommune til kommune m.m. Men da udkastet til lovforslag primært giver ministeren hjemmel til at udstede bekendtgørelser, er det ikke muligt at give specifikke høringsbemærkninger på alle punkter.

De nye regler bør indrettes så de medfører reelle administrative lettelser for virksomhederne. Tidligere har affaldsbekendtgørelsen været et væsentligt bidrag til at opfylde Miljøministeriets AMVAB-målsætning. DI vil holde fokus på, at disse administrative lettelser gennemføres.

I eftersommeren 2007 afholdt Miljøstyrelsen en række dialogmøder med affaldsområdets interessenter. Under disse møder blev det stillet i udsigt, at både et lovforslag til ændring af miljøbeskyttelsesloven og et udkast til revideret affaldsbekendtgørelse ville blive sendt i sideordnet høring. På trods af den meget lange periode siden disse møder, er der ikke udarbejdet et udkast til revideret affaldsbekendtgørelse, og denne forventes først sendt i høring i efteråret 2009. Det finder DI er meget beklageligt, da en sideløbende høring af en ny affaldsbekendtgørelse ville have kvalificeret branchens høringsbemærkninger.

Ligeledes finder DI det yderst problematisk, hvis den reviderede affaldsbekendtgørelse først sendes i høring få måneder før de nye regler for genanvendeligt affald, dataindberetning m.m. gælder. Det giver ikke den fornødne tid til at indrette sig på de nye regler.

Specifikke bemærkninger til lovforslaget

Kildesorteret genanvendeligt erhvervsaffald

DI finder, at det er en misforståelse, at der i lovforslaget opereres med begrebet "kildesorteret" i sammenhæng med genanvendeligt erhvervsaffald. DI mener, at alt genanvendeligt erhvervsaffald skal omfattes af de nye regler. I nogle situationer vil det være fornuftigt at kildesortere i detaljer på produktionsvirksomheden, i andre situationer vil det være mere miljømæssigt optimalt, at denne sortering sker på et centralt sorteringsanlæg.

Det er også problematisk, hvis levering af blandet genanvendeligt affald til sortering fortsat skal ske efter kommunal anvisning til sorteringsanlæg, der samtidig er på fritvalgslisten for kildesorteret erhvervsaffald. Det giver to typer regulering på de samme anlæg. Det er problematisk, og bl.a. derfor bør fase I og II sammentænkes allerede nu.

Sortering på blandet affald skal ses som et supplement til kildesorteringen. Fordi det blandede affald typisk består af genanvendeligt affald i enten små mængder eller som sammensatte produkter (f.eks. møbler træ/jern) på den enkelte virksomhed. Det vil være for ressourcekrævende og pladskrævende at stille containere op til hver fraktion, eller for ressourcekrævende at forlange, at affaldsproducenten selv adskiller sammensatte affaldsprodukter til kildesorteret genanvendeligt affald. Ligeledes kan produkter, der er delvist genanvendelige, neddeles og adskilles på spe-

cialiserede sorteringsanlæg. Derved sikrer sortering af blandet affald en større genanvendelse, end kildesortering alene kan sikre.

Kommunale genanvendelses anlæg

DI vil gerne henlede opmærksomheden på, at der eksisterer en række kommunale og fælles kommunale genanvendelses anlæg for erhvervsaffald, der ligger i direkte konkurrence med private udbydere af den samme ydelse. DI mener, at disse anlæg skal afhændes til private operatører.

Anlæg, der i dag primært håndterer affald fra husholdninger, skal i fremtiden ikke kunne modtage erhvervsaffald. Det vil være endog meget svært at kontrollere, at en evt. restkapacitet, der tilbydes genanvendeligt erhvervsaffald, sker på reelle markedsvilkår.

Det er i strid med hele udgangspunktet for liberaliseringen af affaldssektoren, hvis der ikke indføres krav om, at kommunerne og de fælleskommunale selskaber skal afhænde deres indsamlings- og produktionsaktiviteter på genanvendelsesområdet. Det må medføre, at fortolkningen af kommunalfuldmagtsbestemmelserne i den kommunale styrelseslov skal tolkes således, at kommunerne ikke kan drive aktiviteter inden for dette område, da kommunerne ikke fremover har ansvar for det genanvendelige erhvervsaffald. DI udbeder sig en redegørelse om denne problematik.

Dagrenovationslignende affald

DI ser gerne, at det i bemærkningerne til lovforslaget bemærkes, at virksomheder, der har en indsamlingsordning for dagrenovationslignende affald, skal have ret til at blive fritaget for den kommunale ordning. Det er miljømæssigt forkert, hvis en virksomhed kan blive tvunget til at deltage i to indsamlingsordninger. Dette ligger i øvrigt i forlængelse af de udmeldinger Miljøstyrelsen kom med under dialogmøderne i efteråret 2007.

Ens erhvervsaffaldsregulativer

DI understreger, at det er vigtigt, at de nye kommunale affaldsregulativer for erhvervsaffald indrettes således, at der ikke kan indføres kommunale særregler for de dele af erhvervsaffaldet, der ikke er omfattet af kommunernes anvisningsret.

To-dages uddannelseskra

DI er generelt positiv overfor tiltag, der kan sikre øget kvalitet og vidensniveau blandt indsamlerne. Det er dog kun det kommunale tilsyn med virksomhederne, der kan sikre mod useriøse aktører på markedet. Derfor skal der opstilles klare og ensartede retningslinjer for det kommunale tilsyn med indsamling og sorteringsvirksomhederne.

DI indgår gerne i den videre dialog om uddannelsens indhold og udformning.

Indberetning af data

Det er vigtigt, at den nye model for indsamling af data indrettes således, at den fungerer bedst muligt og giver de nødvendige data for at leve op til Danmarks

indrapporteringsforpligtelser i forhold til EU lovgivningen. Det er vigtigt at skelne mellem "nice to know" og "need to know".

Vi er uenig i det oplæg der foreligger, hvor affald kan blive registreret adskillige gange gennem indsamlings-, sorterings-, genanvendelsesprocessen samt evt. eksport. Affaldsproduktionen bør registreres (sandsynligvis mest operationelt af indsamleren), og sluthåndteringen bør registreres (genanvendelse, forbrænding, deponering). De mellemliggende data kan kommunerne udbede sig i forbindelse med tilsyn, men det er ikke relevant at inkludere dem i en affaldsdatamodel.

Vi lægger stor vægt på, at det nye system opbygges, så der skabes sammenhæng til virksomhedernes øvrige indberetningskrav, f.eks. PRTR-forordningen og de grønne regnskaber. Dobbeltindberetninger er ressourcekrævende, og skal undgås.

Ligeledes vil DI henlede opmærksomheden på, at der lægges op til at registrere affaldet i henhold EAK-listens koder - det giver 800 forskellige kategorier. DI finder, det er med til at komplicere dataindsamlingen unødigt.

DI vil henlede opmærksomheden på EU's forordning om affaldsstatistik (2150/2002), der opstiller de data Danmark generelt har pligt til at rapportere til EU. Der skal indberettes på et niveau, der svarer til den nuværende danske ISAG detaljeringsgrad, og ikke på EAK kodeniveau. EAK-koderne anvendes primært ved grænseoverskridende transport af affald. DI forventer, at datamodellen justeres efter denne forordning.

DI skal bemærke, at det næppe er lovmedholdeligt at indsamle data på det detaljeringniveau, der lægges op til. Kun data, som tjener et direkte og gennemført formål, kan lovligt indsamles. Dvs. at i forbindelse med tilsyn kan der kun indsamles data, som reelt bliver anvendt til tilsynet, og ikke data for alle virksomheder.

Desuden er forslaget i modstrid med regeringens generelle ønske om at lette de administrative byrder.

Eneret til behandling af affald - import af affald.

Det lægges i udkastet til lovforslag op til, at der kan tildeles eneret til behandling af en affaldsfraktion til genanvendelse i en kortere årrække, for at fremme etablering af nye genanvendelsesmetoder. DI skal henlede opmærksomheden på, at de fleste anlæg vil kræve langt større mængder af en affaldsfraktion, end der produceres i Danmark. Derfor vil der blive behov for tilførsel af affald fra udlandet til et sådant anlæg. Hvis virksomheder skal finde det attraktivt at investere i sådanne anlæg, kræver det, at Miljøministeriets generelt negative holdning til import og eksport af affald mellem lande i EU ændres.

Genbrugspladser

DI mener, det skal indføres i lovbemærkningerne, at adgangen til genbrugspladser for erhverv kun skal gælde for små mængder. Det vil være miljømæssigt uhensigtsmæssigt, hvis det bliver almindeligt for virksomheder at afhænde sit affald gennem genbrugspladserne frem for gennem etablerede affaldsordninger. I forarbejderne til

den politiske aftale har begrebet "mængder, der er sammenlignelig med en privat husstand" været anvendt.

Ligeledes må der være krav om registrering af mængden af affald fra erhvervslivet, da det påtænkte datasystem ellers vil være helt ubrugeligt, specielt hvis mængden af affald fra erhverv stiger på de kommunale genbrugspladser.

Benchmarking og særskilte regnskaber

DI mener, at benchmarking ansvaret skal placeres i en styrelse, der har kompetencer inden for økonomisk rammestyring af forsyningsvirksomheder, DI mener derfor, at opgaven skal placeres hos Konkurrencestyrelsen, der også påtænkes at håndtere denne opgave i relation til vandsektoren.

Ligeledes finder DI det utilstrækkeligt, at der udelukkende kræves særskilte regnskaber, og ikke en egentlig selskabsgørelse af de enkelte aktiviteter i de kommunale affaldsselskaber. Med vedtagelse af affaldsdirektivet, og dermed to års horisont for implementering i dansk lov, bør denne del af den politiske aftale under alle omstændigheder afvente en politisk stillingtagen til forbrændingssektorens fremtidige organisering.

DI bidrager gerne med uddybning af ovenstående synspunkter, og deltager gerne aktivt i den videre implementering af affaldssektorens organisering, herunder hensigtsmæssig indretning af de nye bekendtgørelser.

Vi håber, at der kan holdes højt tempo i den kommende lovgivningsproces, så der kan ske en reel udvikling i branchen.

Med venlig hilsen

Svend-Erik Jepsen

Miljøministeriet
Miljøstyrelsen
Jord & Affald
Strandgade 29
1401 København K

Islands Brygge 26
Postbox 1990
2300 København S
tlf. 33 93 20 00
fax 33 32 01 74
hvr@hvr.dk
hvr.dk

21. november 2008

Vedr. høring af lovforslag om organisering af affaldssektoren (ændring af Miljøbeskyttelsesloven)

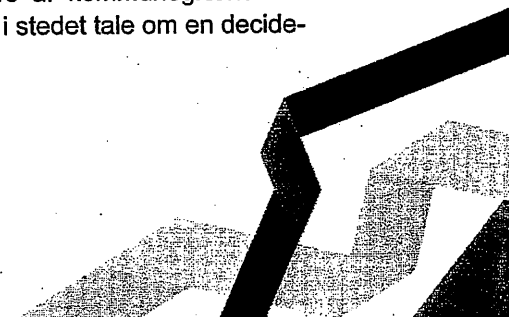
Håndværksrådet takker for modtagelse af ovennævnte lovforslag og lejligheden til at kommentere det.

Grundlæggende er Håndværksrådet tilfreds med, at lovforslaget forsøger at etablere større gennemsigtighed og ensartethed i forhold til gebyrfinansieringen af de kommunale genbrugspladser. Dog mener vi, at lovforslagets § 48, stk. 4 langt fra lever op til denne målsætning.

Af § 48, stk. 4 fremgår det, at de kommunale genbrugspladser skal gebyrfinansieres af kommunens husholdninger og virksomheder ud fra en fordelingsnøgle, der initialt betyder, at 85 % af finansieringen pålægges husholdningerne og 15 % virksomhederne. Denne fordelingsnøgle vil i praksis ikke blive overholdt, da lovforslaget også indeholder krav om, at kommunerne hvert fjerde år skal foretage brugerundersøgelser af genbrugspladserne med henblik på at fastslå fordelingen mellem brugerne af genbrugspladserne og dermed tilpasse gebyrfinansieringen mellem brugergrupperne. Håndværksrådet er bekendt med, at fordelingsnøglen i Rødovre, der har foretaget denne brugerundersøgelse, vil blive 60 % til husholdningerne og 40 % til virksomhederne.

Håndværksrådet har på baggrund af tal og oplysninger fra Rødovre endvidere beregnet, hvad det kommer til at betyde i kroner og øre for forskellige virksomhedskategorier. Resultatet er beskæmmende – en husholdning vil årligt skulle betale omkring 419 kr., en ikke-håndværker virksomhed vil årligt skulle betale 1.087 kr., hvorimod beløbet for de tre andre grupperinger af håndværkere vil blive henholdsvis ca. 8.693 kr. for 0-1 ansat, 13.039 kr. for 2-10 ansatte og endeligt 17.385 kr. for 11 ansatte og derover.

På baggrund af dette finder vi i Håndværksrådet, at intentionen om at ensarte gebyrfinansieringen og adgangen til genbrugspladserne på tværs af kommunegrænserne med det foreliggende lovforslag langt fra er lykkedes. Der er i stedet tale om en decide-

rét konkurrenceforvridning mellem virksomhederne i forskellige kommuner, når gebyrsatsen for at benytte genbrugspladserne ikke er ens.

Disse gebyrsatser vil i sidste ende blive pålagt de husholdninger, som håndværkeren udfører det affaldsskabende arbejde for. Det er ikke fair og langt fra forståeligt, at Miljøministeriet lægger op til, at husholdningerne kommer til at betale for deres affald to gange. Samtidig forudser Håndværksrådet, at brugen af genbrugspladser vil stige drastisk, idet man har betalt adgangen til genbrugspladsen, og derfor må forventes at bruge pladsen langt mere, end tilfældet er i dag. Det øgede brug af genbrugspladser slider på pladserne og kræver yderligere ressourcer, hvilket i sidste ende øger driftsomkostningerne – således at både husholdningernes og virksomhedernes gebyrbetaling stiger.

Det er Håndværksrådet uforståeligt, at virksomhedernes gebyrsatser sættes efter antal ansatte og ikke mængden af affald. Der er stor forskel mellem de oplyste CVR-nummererede virksomheders affaldsmængde. Det er efter Håndværksrådets opfattelse derfor mere rimeligt, at virksomhederne kun betaler for deres reelle brug af genbrugspladserne frem for antallet af ansatte.

Generelt savner Håndværksrådet en bedre præcisering af, hvad der forstås ved betegnelserne affaldsproducent, affaldsindehaver og affaldstransportør, herunder hvornår man er ejer af affald, og hvilke forpligtelser der er forbundet hermed. Dette kan øge gennemsigtigheden af, om forurenere-betaler-princippet overholdes, og om gebyrfordelingsnøglen er korrekt. Helt konkret ønsker Håndværksrådet af få afklaret, hvilken status en håndværker har, hvis han/hun udfører et stykke arbejde hos en privat kunde, og i den forbindelse transporterer kundens byggeaffald til genbrugspladsen.

Slutteligt undrer Håndværksrådet sig over, at Miljøministeriet med lovforslaget lægger op til, at håndværkere kun må benytte genbrugspladser i deres hjemstavnskommune. Virkeligheden er, at håndværkeres kunder ikke kun er lokalt funderede. Det er derfor langt fra tilfredsstillende, at en håndværker dels kan miste kunder og dermed indtjening og dels skal køre på tværs af kommunegrænser – til tider mange kilometer – med affald fra husholdningerne. Det er hverken sundt for dansk erhvervsliv eller for Danmarks CO2-regnskab.

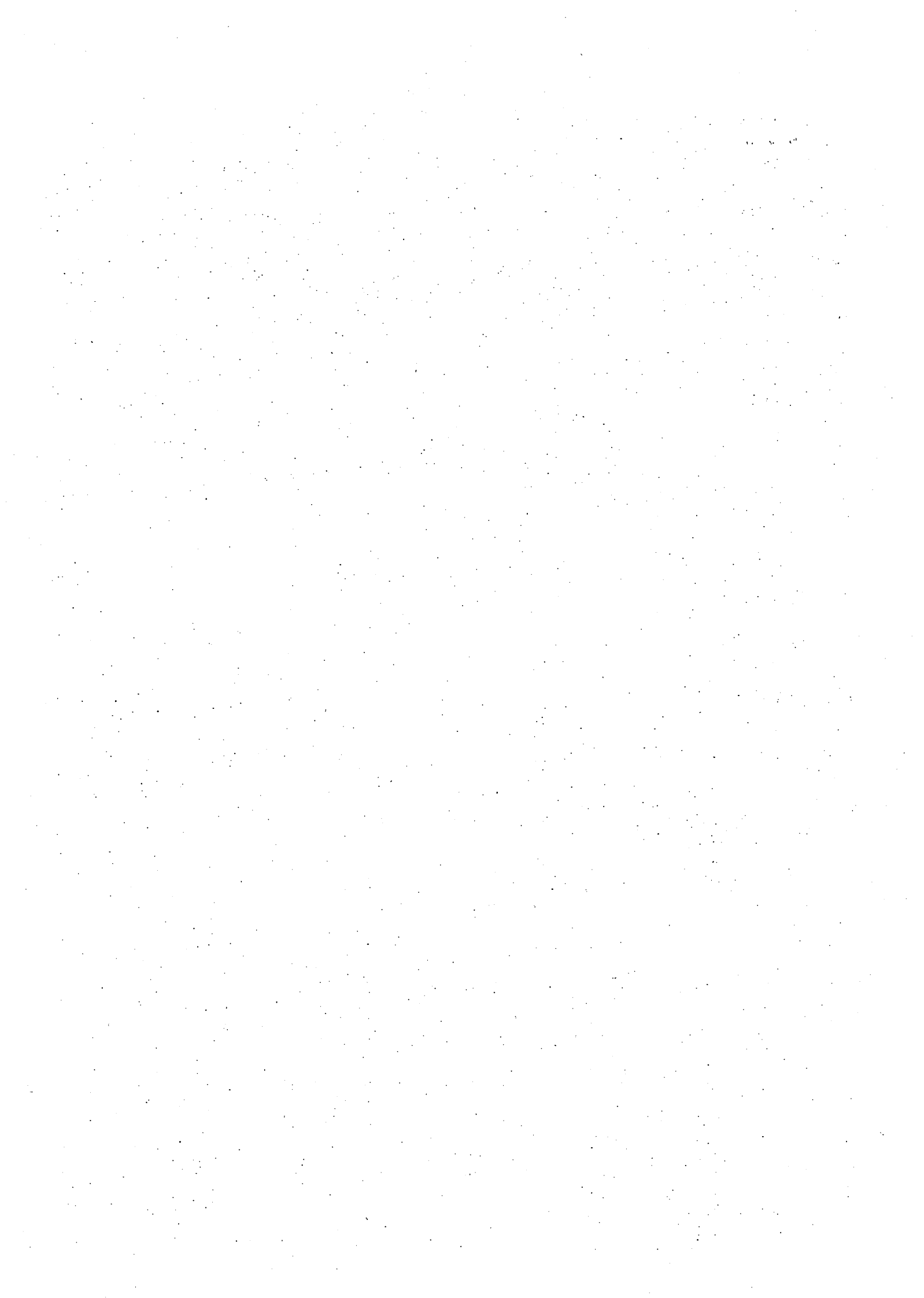
Håndværksrådet finder det formålsløst at fastholde definitionen erhvervsaffald versus husholdningsaffald. Vores førsteprioritet er at få ændret dette, da det vil løse hele problemet med krydssubsidiering, da alt det byggeaffald, som håndværkerne kommer med fra privatkunder ikke længere ville tælle som erhvervsaffald men som husholdningsaffald, og så ville regnestykket gå op.

På baggrund af dette indstiller Håndværksrådet, at gebyret gøres ens for husholdninger og erhverv indenfor den enkelte kommune og giver virksomhederne adgang til

genbrugspladsen i hver enkelt kommune. Dermed forhindres den foreslåede skævvridning i gebyrsatser, og samtidig får virksomhederne muligheden for at benytte den tættest beliggende genbrugsplads.

Med venlig hilsen

Thea Gade-Rasmussen
Erhvervspolitisk konsulent

Miljøstyrelsen
Strandgade 29
1401 København K

Også sendt pr. mail joaff@mst.dk

21. november 2008
Sagsnr.: 283664

Dansk Byggeris høringssvar om "Udkast til lovforslag om ændring af miljøbeskyttelsesloven (ny organisering af affaldssektoren)"

Generelt

Dansk Byggeri noterer sig, at regeringens ideoplæg fra februar 2007 "Den nye affaldssektor" er baseret på arbejdsgruppen om organisering af affaldssektorens (fremover kaldet arbejdsgruppen) anbefalinger, embedsmandsgruppens anbefalinger for forbrænding og deponering samt en EU-juraarbejdsgruppes vurdering af EU-retlige aspekter.

Dansk Byggeri er meget tilfreds med målet for den politiske aftale, nemlig:

- Styrket konkurrence og øget gennemsigtighed på markedet for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder frit valg af genanvendelsesanlæg og ny ansvarsfordeling, farligt affald og genbrugspladser
- Effektiv service og administrativ forenkling – regulativer, data og gebyrer
- Innovation – nye teknologier til affaldsbehandling
- Effektiv forbrændings- og deponeringssektor herunder funktionsopdelte regnskaber og benchmarking af forbrændings- og deponeringsanlæg

Dansk Byggeri noterer sig, at det i regeringsudspillet anføres, at: "De virksomheder, som skal af med deres genanvendelige erhvervsaffald, skal selv kunne vælge mellem godkendte behandlingsanlæg. Kommunene skal altså ikke længere anviser genanvendeligt erhvervsaffald til behandling."

Dansk Byggeri finder det særdeles positivt, at det politisk er besluttet at skabe ét stort landsdækkende marked for genanvendeligt erhvervsaffald, samtidig med at antallet af kommunale ordninger skæres ned fra ca. 8000 forskellige regulativer til to standardregulativer.

Det vil skabe grobund for et marked for endnu større genanvendelse end i dag, hvis det følges op af tilstrækkelige rammebetingelser, så de virksomheder, der lever af genanvendelse, får tiltro til, at investeringer i at videreudvikle genanvendelsen også giver mulighed for et fornuftigt afkast.

Det er nødvendigt at skabe tillid til, at der sker en reel opdeling mellem, hvad kommunale virksomheder og private virksomheder må beskæftige sig med. De signaler, som lovforslaget sender i forbindelse med de kommunale genbrugspladser virke, skaber usikkerhed og vil hæmme udviklingen af et privat genanvendelsesmarked.

Dansk Byggeri har derfor særligt beskrevet i dette høringssvar, hvilke faktiske og retlige problemer lovforslaget skaber i forbindelse med, at de kommunale genbrugspladser åbnes for virksomhederne. I lovforslaget er der en tendens til, at man politisk siger et, men i praksis ikke gør det helhjertet.

Derfor har Dansk Byggeri også overordnet den betragtning, at miljøloven bør udformes, så den sender et klart signal om, hvad der er den kommunale opgave, og hvad de private virksomheder skal forestå.

Imidlertid har § 45, stk. 1 følgende ordlyd:

"Kommunalbestyrelsen forestår håndtering af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler i medfør af loven."

Hovedreglen er altså, at medmindre miljøministeren bestemmer andet, er affaldshåndteringen i Danmark et kommunalt anliggende.

Det er dog temmelig ejendommeligt at have en hovedregel, der siger, at al affaldshåndtering er et kommunalt anliggende, medmindre ministeren bestemmer noget andet, når man har en klar politisk aftale om, at kommunalbestyrelsen ikke etablerer indsamlings- eller anvisningsordninger for genanvendeligt affald. Det harmonerer også dårligt med forslagens bestemmelser i § 44, stk. 4 - 6.

Hvorfor skriver man eksempelvis ikke i lovens § 45, stk. 1: "Kommunalbestyrelsen forestår håndtering af affald, dog må kommunalbestyrelsen ikke etablere indsamlings- eller anvisningsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald"?

Uanset den politiske aftale og nærværende lovforslag med bemærkninger skaber denne manglende klarhed om udmøntningen af den politiske aftale i lovens ordlyd usikkerhed omkring den fremtidige fordeling af opgaverne på affaldsområdet. Det skyldes, at udformningen af bekendtgørelser kan tage mange drejninger og indeholde mange nuancer, uagtet de gode politiske hensigter.

Dansk Byggeri vil foreslå, at de politiske partier bag affaldsaftalen tydeliggør aftalen i lovtæksten, f.eks. som ovenfor foreslået.

I miljøbeskyttelsesloven bør der være et klart hjemmelsgrundlag for den kommunale og den private virksomhed på affaldsområdet.

Konsekvensen af den valgte lovgivningsteknik

Et eksempel på hvor meget nuancer betyder, er lovforslagets beskrivelse af, hvordan det genanvendelige affald skal håndteres af genanvendelsesvirksomheder. Dansk Byggeri vil i det følgende tydeliggøre disse nuancers betydning ved som eksempel at

fremhæve lovforslagets beskrivelse af kildesortering, men mange andre eksempler kunne have været anvendt:

På side 96 i arbejdsgruppens anbefalinger udtaler en række organisationer følgende: "Kildesortering hos affaldsproducenten er et generelt krav. Det skal afklares om, hvornår og under hvilke betingelser krav til kildesortering kan fraviges. Som eksempel kan nævnes, hvis det af hensyn til lokale forhold, f.eks. pladsmangel eller små mængder, ikke er muligt/hensigtsmæssigt at kildesortere, kan tilsynsmyndigheden dispensere fra krav om kildesortering."

Lovforslaget er ganske unuanceret med hensyn til kildesortering. På side 10 i lovforslaget bemyndiges ministeren til "at fastsætte regler om, at de affaldsproducerende virksomheder kan overdrage ansvaret for, at kildesorterede fraktioner af genanvendeligt erhvervsaffald håndteres efter gældende regler, til en godkendt og registret indsamlingsvirksomhed. ... Ved kildesortering forstås sortering i genanvendeligt, forbrændings- og deponeringsegnet affald samt sortering efter materiale og anvendelsesform."

Her er kildesortering ganske pludselig defineret, herunder at affaldet skal sorteres efter "materiale og anvendelsesform". Tag som et eksempel en virksomhed, der kasserer et udtjent skrivebord. Taget efter ordlyden kunne det betyde, at virksomheden nu skal afmontere stålbenene, skrue plastikgrebene af og placere bordpladen af træ i hver sin container til genanvendelse, fordi de skal sortere det udtjente skrivebord efter "materiale" (stål, plastik og træ) og "anvendelsesform" (stål til omsmelting, plastik til laminat, og træ til f.eks. fuglekasser)?"

Rigtig mange genanvendelsesvirksomheders kerneområde består i sorteringsanlæg, hvor f.eks. et udtjent skrivebord kan skilles ad og genanvendes. Det vil man i stort omfang hindre med den foreslåede definition af kildesortering. Konsekvensen af denne fortolkning vil eksempelvis betyde, at f.eks. mange "skrothandlere" ikke vil kunne udføre den funktion, de i dag udfører.

Inden for bygge- og anlægsområdet udføres i dag nedrivning, hvor der foretages kildesortering efter følgende koncept:

Materialer og affald udtages og sorteres i materialefraktioner af fornødent renhed inden bortfjernelse fra pladsen med henblik på at muliggøre en høj grad af genanvendelse.

Ved genanvendelse forstås sædvanligvis indenfor nedbrydningsbranchen:

- Anvendelse af nedbrydningsmaterialer til samme formål eller beslægtede formål, som materialerne har været brugt hidtil (genbrug i henhold til det netop vedtagne affaldsrammedirektiv art. 3, stk. 1, nr.13)
- Udnyttelse af materialer i nedbrydningsprodukter, f.eks. omsmelting af jern og metal, plast m.v. (genanvendelse i henhold til det netop vedtagne affaldsrammedirektiv art. 3, stk. 1, nr. 17)
- Anvendelse af nedbrydningsprodukters materialeegenskaber, således at disse efter den fornødne sortering og forarbejdning kan anvendes som erstatning for primære råstoffer (genanvendelse i henhold til det netop vedtagne affaldsrammedirektiv art. 3, stk. 1, nr. 17). Det indebærer f.eks. at armeret beton, hvis det

ikke kan nedknuses på stedet af et mobilt nedknusningsanlæg, bortkøres til et nedknusningsanlæg, hvor betonen knuses til stabilt grus, og armeringsstålet sorteres fra og genanvendes ved omsmelting. I sidstnævnte tilfælde kan det ikke lade sig gøre på stedet på grund af pladsmangel at kildesortere i beton og armeringsstål, og derfor må det ske på nedbrydningsentreprenørernes nedknusnings- og sorteringsanlæg. Dansk Byggeri har svært ved at forestille sig, at man med dette forslag vil hindre den sidstnævnte genanvendelse. Bliver det tilfældet, er alternativet bortkørsel til deponi, og deponierne vil med den begrænsede kapacitet, vi råder over i Danmark, hurtigt blive fyldt

Eksemplerne på kildesortering tjener til illustration af, hvor svært det er at omsætte arbejdsgruppens anbefalinger til lovtæst og efterfølgende til bekendtgørelsestæst. Derfor efterlyser Dansk Byggeri, at de politiske aftaleparter udmønter den bagvedliggende politiske aftale klarere i lovtæsten.

Dansk Byggeri mener som udgangspunkt, at kildesortering i materialefraktionerne af fornøden renhed i genanvendeligt, brændbart og deponerbart affald må være et hensigtsmæssigt udgangspunkt.

Tager man et meget snævert udgangspunkt, når kildesortering defineres, vil genanvendelsesprocenten i Danmark med sikkerhed falde, og det synes ikke at være udgangspunktet i det netop vedtagne affaldsrammedirektivs artikel 4 stk. 2. "Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshiraki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste miljøresultat."

Særligt om kommunale genbrugspladser.

Dansk Byggeris forudsætninger, for at anbefale at virksomheder fik adgang til de kommunale genbrugspladser, kan læses på side 110 i arbejdsgruppens rapport. Her er en række organisationer enige om forudsætningerne for virksomhedernes adgang til de kommunale genbrugspladser.

For Dansk Byggeri har det været en afgørende forudsætning, for at virksomhederne kunne aflevere genanvendeligt affald på de kommunale genbrugspladser, at affaldet var sammenligneligt med en husstands affaldsproduktion, og at mængden ikke måtte overstige en husstands. Som følge deraf ville det være logisk, at gebyret også svarede til en husstands, og derfor står der også i organisationernes anbefalinger, at "Parterne anbefaler, at gebyret for potentielle affaldsproducerende virksomheder og husholdninger er ens." Med den forudsætning ville krydssubsidieringsproblematikken også være ikke eksisterende.

Den af organisationerne anbefalede løsning af virksomhedernes benyttelse af de kommunale genbrugspladser er imidlertid ikke en del af lovforslaget. På side 14 i lovforslaget gengives en fremstilling af, hvordan arbejdsgruppens anbefaling blev inddraget i den politiske aftale fra 2007, og hvordan parterne bag den politiske aftale aftalte, hvilke principper der skal gælde for beregningen af de gebyrer, som virksomhederne skal betale for brugen af at få stillet retten til at bruge genbrugspladserne til rådighed.

Bygge- og anlægsaffald udgør efter vægt ca. 40 % af alt erhvervsaffald i Danmark. Ikke desto mindre har man fastsat en fordelingsnøgle for virksomhedernes betaling for retten til at bruge genbrugspladserne, som betyder, at bygge- og anlægssektoren skal betale 98 % af de omkostninger, der kan relateres til virksomhedernes brug af de kommunale genbrugspladser. Alle øvrige virksomheder skal kun betale 2 % for retten til at bruge de kommunale genbrugspladser.

Forslaget er med andre ord en ordning, hvor byggebranchen betaler for retten til, at samtlige virksomheder kan benytte de kommunale genbrugspladser.

Dansk Byggeri mener, at lovforslaget påfører byggebranchen et urimeligt gebyr for benyttelse af de kommunale genbrugspladser, og vi føler os på den baggrund ikke bundet af den anbefaling, som arbejdsgruppen kom med på side 110 i afrapporteringen fra arbejdsgruppen.

I Miljøstyrelsens høringsbrev af 24. oktober 2008 anføres: "Lovforslaget indeholder samtidig forslag, som bringer den danske affaldsterminologi i overensstemmelse med fællesskabsretten særligt i forhold til fortolkningen af begrebet bortskaffelse".

Dansk Byggeri kan konstatere, at de foreslåede gebyrregler ikke stemmer overens med fællesskabsretten.

EF-domstolen har fastslået, at statsstøttebegrebet ikke blot omfatter positive tilskud, men også sådan offentlig regulering, der letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, uden at være et tilskud i ordets egentlige forstand, men er af samme art og har samme virkning.

Det skal bemærkes, at traktatens art 87.(statsstøttereglen) ikke tillægger grundene til eller hensynet til statens indgreb betydning, men alene tillægger virkningen af statens indgreb betydning. I den sammenhæng er det klart, at når alle virksomheder pålægges betaling for retten til at benytte en ordning, fritager den brugerne af ordningen for den økonomiske byrde, som de i fuldt omfang ville have haft, hvis de skulle have afsat deres genanvendelige affald til en privat genanvendelsesvirksomhed.

For alle andre virksomheder end bygge- og anlægsvirksomheder betales der kun et symbolsk beløb.

Set i relation til statsstøttereglen, skal fritagelsen fra den økonomiske byrde, der ligger i at indregne omkostningen hos affaldsproducenten fra en privat genanvendelsesvirksomhed, anses for at være statsstøtte ved, at virksomheder, der bruger de kommunale genbrugsvirksomheder, får støtte til brugen af virksomheder, der enten ikke bruger genbrugspladserne, eller kun i ringe grad benytter dem. Dette faktum anses efter EF-domstolens praksis som en sådan økonomisk fordel, at det kan fordreje konkurrencen, som omhandlet i traktatens artikel 87.

Det skal i øvrigt bemærkes, at domstolen har udtalt, at når de affaldsproducerendes virksomheders aktiviteter medfører sådanne biproduktion og affaldsformer, som er uanvendelige og især skadelige for miljøet, påhviler bortskaffelse af affaldet de virksomheder, som er ansvarlige for affaldets tilblivelse. Med andre ord påpeger domstolen i

overensstemmelse med det netop vedtagne affaldsrammedirektivets artikel 14, at omkostningen påhviler forureneren.

I den forbindelse skal henvises til samme direktivs præambel 25 at: "Omkostningerne bør fordeles på en måde, der afspejler de virkelige miljøomkostninger ved affaldsproduktion og -håndtering."

Det rejser det selvstændige spørgsmål indenfor byggebranchen: Hvem er den primære affaldsproducent? Det er den bygherre, som entreprenøren bygger for, eftersom byggherren er ejer af affaldet, og entreprenøren kun bortskaffer affaldet efter aftale med byggherren, fordi denne har besluttet sig til at skille sig af med det til entreprenøren. Det er ikke op til entreprenøren at tage beslutning, om byggherren vil skille sig af med byggeaffaldet til ham. Hvis man i forbindelse med ombygning af et elværk får store kobberledninger som byggeaffald, er det meget nærliggende, at byggherren ikke vil skille sig af med kobberet til entreprenøren, da kobberet udgør en stor økonomisk værdi, men f. eks. afhænder det til en, der handler med metal. Ved at pålægge entreprenørbranchen omkostningerne til bygherrenes affaldsbortskaffelse, indføres en ordning, hvor ikke affaldsproducerende juridiske personer betaler for andre juridiske personers affaldsfrembringelse.

Såvel affaldsrammedirektivets regel som traktatens statsstøtteregel overtrædes herved. Et offentligt tiltag for at fritage bygherrerne for denne økonomiske byrde må derfor i sig selv anses for en økonomisk fordel, der kan fordrøje konkurrencen.

Ifølge statsstøttereglerne skal der tages stilling til, om en statslig foranstaltning, som led i en bestemt retlig ordning, kan begunstige "visse virksomheder eller visse produktioner" i forhold til andre virksomheder. Er det tilfældet, opfyldes gebyrpålægget den betingelse, der er afgørende for begrebet statsstøtte, som omhandlet i bestemmelsen.

Hvem begunstiges af denne ordning. Det gør især de bygherre, hvis affald køres til genanvendelse på den kommunale genbrugsstation, mens alle andre bygherrer ikke kan få den fordel, f.eks. fordi affaldsmængderne er for store til at blive accepteret på den kommunale genbrugsstation. De bygherrer, hvis affald køres til genbrugspladsen, betaler ikke gebyr for den belastning, som deres affaldsproduktion frembringer. Omkostningen betales af byggebranchen generelt.

Hvis affaldet ikke køres til den kommunale genbrugsstation, men genanvendes af en privat genanvendelsesvirksomhed, belastes byggesagen af omkostningerne til gebyret, for det kan entreprenøren ikke undslå sig fra at betale plus omkostningerne fra den private genanvendelse. Ordninger tilskynder således til at vælge den kommunale genbrugsstation, hvor det er muligt, på de private genanvendelsesvirksomheders bekostning.

Endelig er det en betingelse, at gebyret skal kunne påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne. At den betingelse er opfyldt ses af, at det vil indebære en ulovlig diskrimination i forbindelse med affald, der eksporteres til genanvendelse i en anden medlemsstat, at den danske affaldsproducent og efter omstændighederne en dansk indsamler f.eks. en dansk nedbrydningsvirksomhed både skal betale til den kommunale genbrugsplads og for genanvendelsen i en anden medlemsstat, altså betaling af sam-

me ydelse to gange. Det tilskynder ikke til eksport, men til favorisering af de kommunale genbrugspladser. Det er i sig selv i strid med traktatens regler om diskriminerende eksportforbud.

Derimod er den udenlandske genanvendelsesvirksomhed f.eks. en udenlandsk nedbrydningsentreprenør fritaget fra gebyret. Det fremgår direkte af lovforslagets bemærkning til ad § 48, stk. 4, hvorfra der kan sluttes modsætningsvis: "Udenlandske virksomheder skal have mulighed for at aflevere affald på genbrugspladsen mod betaling." Der er således tale om en handelshindring for danske virksomheder, mens udenlandske virksomheder er bedre stillet end de danske på eksportmarkedet, for de opkræves ikke gebyr.

I bemærkningerne til ad § 48, stk. 3 anføres: "Ved affaldsordning forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald, uanset om disse er fastsat med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 45, stk. 2, eller anden lovgivning som f.eks. jordforureningslovens § 50."

Dette udsagn må bero på en misforståelse af jordforureningslovens § 50.

I henhold til det nyligt vedtagne affaldsrammedirektiv af 20. oktober 2008 fremgår det af dette direktivs præambel 11: "Det bør i overensstemmelse med definitionen af affald og bestemmelserne om biprodukter eller bestemmelserne om affaldsfasens ophør i dette direktiv overvejes, om ikke-forurenet jord og andet naturligt forekommende materiale, der anvendes andre steder end dér, hvor det er udgravet, skal have status som affald."

Om forståelsen af biprodukter og affald, der ophører med at være affald, henvises til præambel 22. Definitionen af et biprodukt findes i det nye affaldsdirektivs artikel 5, her står følgende:

"Et stof eller en genstand, der er resultatet af en produktionsproces, som ikke primært sigter mod fremstilling af dette stof eller denne genstand, kan kun anses for ikke at være affald i henhold til artikel 3, nr. 1), men et biprodukt, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) det er sikkert, at stoffet eller genstanden videreanvendes
- b) stoffet eller genstanden kan anvendes direkte uden anden yderligere forarbejdning, end hvad der er normal industriel praksis
- c) stoffet eller genstanden fremstilles som en integreret del af en produktionsproces, og
- d) videreanvendelsen er lovlig, dvs. at stoffet eller genstanden lever op til alle relevante krav til produkt, miljø og sundhedsbeskyttelse for den pågældende anvendelse og ikke vil få generelle negative indvirkninger på miljøet eller menneskets sundhed"

Af denne definition kan det udledes, at jord omfattet af jordforureningslovens § 50 sagtens kan være et biprodukt. Derfor er det forkert, når det anføres: Ved affaldsordninger forstås de ordninger, som kommunalbestyrelsen fastsætter vedrørende affald med hjemmel i § 50 i jordforureningsloven.

Det bemærkes i den forbindelse, at det i det oprindelige forslag til forslag om Lov om forurenede jord til Kapitel 6, der indeholder § 50, er anført: "Det forudsætter en selvstændig vurdering efter miljøbeskyttelsesloven, om håndtering af jorden er omfattet af affaldsbestemmelserne." Dansk Byggeri tillader sig at gå ud fra, at ovennævnte artikel 5, nr. 1 implementeres korrekt i den danske affaldslovgivning. Bestemmelsen er allerede gældende ret, eftersom bestemmelsen blot udtrykker EF-domstolens afgørelser i C-194/05 Den italienske republik og C-9/00 Palin Granit.

Endelig skal det anføres, at det på de kommunale genbrugsstationer ikke registreres, hvem og hvor affaldet stammer fra. Det er i strid med det nye affaldsrammedirektivs kontrolbestemmelser. Det fremgår af direktivets artikel 34, stk. 2, at

"2 Kontrollen af indsamling og transport omfatter det indsamlede og transporterede affalds oprindelse, art, mængde og bestemmelsessted."

På de kommunale genbrugspladser registreres affaldets oprindelse ikke.

Sammenfattende kan det om gebyrreglerne fastslås, at de er i strid med EU-reglerne, fordi de er i strid med

- reglerne om statsstøtte
- reglerne om diskriminerende eksportforbud
- artikel 14 i det nye affaldsrammedirektiv
- reglerne om biprodukter i det nye affaldsrammedirektiv artikel 5
- reglen i artikel 34, stk. 2 i det nye affaldsrammedirektiv

Med så åbenlyse brud på vores EU-retlige forpligtigelser, er Dansk Byggeri ikke i tvivl om, at de politiske parter bag aftalen om gebyrfinansieringen ikke har modtaget rådgivning af EU-juraarbejdsgruppen.

Skulle gebyrreglerne mod vores forventning blive vedtaget af Folketinget, ser vi os nødsaget til at anmode Kommissionen om at rejse traktatkrænkelssag mod Danmark.

At Dansk Byggeri ikke er ene om at mene, at gebyrreglerne er i strid med EU-retten, fremgår af vedlagte notat af professor dr. Jur. Peter Pagh af 3. november 2008 om Lovudkast til ændring af affaldslovgivningen.

Til orientering vedlægges endvidere kopi af GEMO-sagen C-126/01.

Forholdet til det nye affaldsrammedirektiv vedtaget af Rådet og Kommissionen d. 20. oktober 2008

Ved ovennævnte gennemgang af det fremsatte lovforslag kan det konstateres, at der ikke er overensstemmelse mellem lovforslaget og det nyligt vedtagne ændring af EU-affaldsrammedirektiv.

Dansk Byggeri er imidlertid af den opfattelse, at lovforslaget let kan tilrettes, så det harmonerer med direktivet. En egentlig implementering af affaldsrammedirektivet skal

gennemføres i Danmark senest to år efter direktivets ikrafttræden, jf. artikel 40. Direktivet træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Dansk Byggeri skal dog understrege, at mange af de ændringer, som nu er en del af det nye rammedirektiv, er afledt af EF-domstolens afgørelser, og derfor allerede er gældende ret. Implementeringen i dansk ret af disse afgørelser kan derfor ikke udskydes til implementering af det ændrede direktiv i dansk ret.

I den mellemtilgørende periode anbefaler Dansk Byggeri, at man forholder sig til, hvorledes reglerne om affald til nyttiggørelse implementeres i dansk ret, særligt med henblik på nærmere overvejelser af at udvide dette lovforslags anvendelsesområde til at gælde for nyttiggørelse med energiudnyttelse for øje.

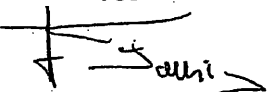
For ikke at komme i konflikt med reglerne om nyttiggørelse anbefaler Dansk Byggeri, at den nuværende miljøbeskyttelseslovs regler i § 45, stk. 7 bibeholdes i loven, idet bestemmelsen ændres til at gælde nyttiggørelse i stedet for genanvendelse, samt at den indskudte sætning "Bortset fra olie- og kemikalieaffald" udgår.

Sammenfatning

Sammenfattende er Dansk Byggeri meget positiv over for intensionerne med lovudkastet, men vi vil samtidig fremhæve behovet for især følgende tre ændringer:

- Tydeliggøre at lovændringens bemærkninger om kildesortering skal forstås således, at de hertil miljøgodkendte anlæg fortsat kan modtage genanvendeligt affald til sortering
- Tydeliggøre at kommunernes fremtidige opgaver ikke omfatter indsamling og anvisning af genanvendeligt erhvervsaffald
- At der i forhold til gebyr for brug af kommunale genbrugsstationer indføres enten en tilvalgs- eller en fravalgsordning for virksomhederne, således at det alene er de virksomheder, der benytter de kommunale genbrugsstationer, som skal betale gebyr, og således at dette gebyr realistisk afspejler de enkelte virksomheders brug af genbrugsstationen.

Med venlig hilsen
Dansk Byggeri

Henrik Fausing